

Sygn. akt II K 113/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR (...)

Protokolant (...)

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...) roku i (...) roku

sprawy **D. R.**

s. G. i A. zd. M.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku w miejscowości K., woj. (...), pow. (...), na ul. (...), prowadził samochód osobowy marki M. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości - I badanie 1,89 mg/l, II badanie 1,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego, znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrokiem (...) w (...) o sygn. akt (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

o r z e k a

I. oskarżonego **D. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przyjmując że dopuścił się go w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem (...) w (...) o sygn. akt (...), za który na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk skazuje go i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

II K 113/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku, II Wydział Karny w sprawie prowadzonej pod sygnaturą (...) z dnia 10 (...) roku D. R. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a§ 1 kk i skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby. W stosunku do oskarżonego orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat i świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 złotych.

W dniu (...) roku około godziny 18:00, D. R. kierował pojazdem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w miejscowości K. z ulicy (...) udał się w kierunku ulicy (...). Funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji – st. asp. P. K. i sierż. sztab. M. K. z plecenie dyżurnego KPP udali się w kierunku miejscowości K.. Tam na wysokości ul. (...) zatrzymali do kontroli pojazd marki M. (...), który poruszał się z prędkością nie przekraczającą 15 km/h. Od kierującego pojazdem wyczuwalna była woń alkoholu, dlatego też został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie przeprowadzone urządzeniem typu (...) wykazało u oskarżonego w I pomiarze – 1,89 mg/l, w II pomiarze – 1,84 mg/l, zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony D. R. urodził się (...). Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony w przeszłości był karany sędownie (dane o karalności k. 27, 56).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego (k.47, 67), zeznań świadka P. K. (k.5-6,78) oraz dowodów nieosobowych w postaci: notatki urzędowej (k.1), protokołu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania (k.2,3), pokwitowania (k. 4) odpisu prawomocnego wyroku (...)sygn. (...) (k.12), opinii sądowo-psychiatrycznej (k.21-24), informacji o posiadanych uprawnieniach (k. 71), informacji z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 72,73,74) oraz karty karnej (k.27, 56)

Oskarżony D. R. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k.47).

W toku postępowania przez sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tamtego dnia był w miejscowości K., pojechał nad rzekę i tam spożywał alkohol. Podał, że pojazd się zakopał, prowadził kto inny i tylko go tam zawiózł. Ta osoba nie mogła sobie poradzić z wyjazdem, bo to była zima, on wsiadł i przejechał kawałek i w tedy zatrzymała go policja(k.67).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego D. R., w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na wiarę. Są one bowiem zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadka P. K., jak również z protokołem badania stanu trzeźwości. Sąd Rejonowy dał również wiarę przyznaniu się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu. W sprawie niniejszej brak jest rzeczywistych i uzasadnionych powodów, dla których miałby sam siebie fałszywie oskarżać. Sąd nie dał wiary tłumaczeniom oskarżonego, iż wsiadł do pojazdu aby tylko pomóc, że nie kierował pojazdem a jedynie wyjechał z zaśnieżonej drogi, przeczy temu zebrany materiał dowodowy a w szczególności zeznania świadka P. K., który z całą stanowczością potwierdził fakt, że oskarżony prowadził pojazd a w wyniku interwencji został zatrzymany.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka P. K. który jasno, spójnie i szczegółowo opisał przebieg przeprowadzonej kontroli drogowej, opisał okoliczności czynu będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie. Zeznania świadka nadto są zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z protokołem badania stanu trzeźwości oraz wyjaśnieniami oskarżonego. Pokreślić należy, że świadek jest funkcjonariuszem policji, a więc wykonują zawód zaufania publicznego, jest dla oskarżonego osobą obca i nie ma żadnych powodów, by go pomawiać.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania.

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Warunkiem odpowiedzialności z tego przepisu jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, znajdując się w tym czasie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Do oceny, czy oskarżony znajdował się w momencie prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości, należy odwołać się do treści art. 115 § 16 kk. Po porównaniu wyników badania na zawartość alkoholu w organizmie D. R. z powołanym przepisem, nie ulega wątpliwości, że również i to znamię przestępstwa zostało wypełnione. Dowodem, którego nie sposób w danej sytuacji podważyć, jest badanie na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, dokonane przez funkcjonariuszy Policji. Przedmiotowe badania wykazały, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała wartość dopuszczoną w art. 115 § 16 kk. Nie ma więc żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego za zarzucony mu występki niezbędnym jest ponadto odniesienie się do strony podmiotowej przestępstwa. Przestępstwo określone w art. 178a kk można popełnić jedynie umyślnie. Całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności przyznanie oskarżonego, że przed zatrzymaniem spożywał alkohol oraz dość znaczna ilość alkoholu w jego organizmie, musi prowadzić do jednoznacznego wniosku, że przestępstwo popełnione zostało umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony musiał mieć świadomość, że kierując samochodem znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Ponadto do przypisania odpowiedzialności sprawca z art. 178a § 4kk konieczne jest aby sprawca czynu był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w §1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W omawianym stanie oskarżony był uprzednio prawomocnym skazany wyrokiem (...) w sprawie prowadzonej pod sygnaturą II K (...) z dnia (...) roku za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a§ 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. W stosunku do oskarżonego orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.

Zachowanie się oskarżonego było w pełni zarzucane, nie działał on w żadnej wyjątkowej sytuacji decyzyjnej, a za to z rozeznaniami i ze świadomością bezprawności swego czynu. Dopuszcili się oni powyższego występkę umyślnie w zamiarze bezpośrednim, czyli chcąc go dokonać co wynika chociażby ze specyfiki i celowości podjętych przez nich zachowań.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Spoleczna szkodliwość czynu popełnionego jest znaczna, zwłaszcza biorąc pod uwagę dobro, w które jest on skierowany, okoliczności popełnienia czynu oraz wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków. Okolicznością obciążającą z pewnością jest uprzednia karalność sprawcy.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt uprzedniej karalności. W poczet okoliczności obciążających należy zaliczyć znaczne (w stopniu rażącym) stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, co z kolei rzutuje na realność spowodowanego przez niego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, poprzez rzeczywiste obniżenie sprawności psychomotorycznej.

Dlatego też pamiętając, iż dolegliwość kary nie powinna przekraczać stopnia winy, w tym konkretnym przypadku za właściwą Sąd Rejonowy uznał karę w wysokości 3 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak orzeczona kara jest zgodna z dyrektywami określonymi w art. 53 kk i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowi wypadkową wziętych pod uwagę zarówno okoliczności obciążających, jak i łagodzących. Wszystkie ujawnione

w toku postępowania okoliczności wskazują, że jedynie adekwatną sprawiedliwą w stosunku do oskarżonego będzie kary bezwzględnego pozbawienia wolności. Mając na względzie postawę sprawy, jego dotychczasowy sposób życia, w ocenie Sądu brak jest podstaw do wydania pozytywnej prognozy społeczno-kryminalistycznej. Oskarżony prezentują rażąco lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości i obowiązującego porządku prawnego, o czym świadczy między fakt iż już po około 3 miesiącach od wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Otwocku ponownie dopuścił się naruszenia norm prawa, ponownie mimo obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (czego był w pełni świadomy) i ponownie pod wpływem alkoholu w stężeniu rażąco wysoki prowadził pojazd mechaniczny na drodze publicznej. W ocenie Sądu tylko orzeczenie w tym przypadku kary bezwzględnego pozbawienia wolności spełni cele ukarania, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu orzeczone kara (wraz z orzeczonym środkiem karnym) będzie również wystarczający dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tylko pobyt oskarżonego w warunkach izolacji więziennej, może przynieść zamierzone skutki w stosunku do sprawy przy kształtowaniu prawidłowych postaw życiowych.

Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Pamiętać należy, iż art. 42 § 3 kk nakłada na Sąd obowiązek nałożenia przedmiotowego środka karnego w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w sytuacji gdy sprawca znajdował się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu w tym przypadku brak jest szczególnych okoliczności uzasadniających nie orzekanie środka karnego na dożywotni okres bowiem jedynie w takim kształcie niniejszy środek karny, spełni swoje cele w stosunku do oskarżonego, jak również wyłączy go z grona aktywnych kierowców.

Ponadto w oparciu o treść art. 43a § 2 kk orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnego w kwocie 10000 zł. W ocenie sadu kwota świadczenia pienionego jest adekwatna i proporcjonalna do stopnia winy oskarżonego nadto pomoże w wyrównaniu i zatarciu negatywnych zachowań jakich dokonał oskarżony.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego z obowiązku ich ponoszenia, uwzględniając jego trudną sytuację materialną.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

z./ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć ostrożnemu